

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גלי"ן מסי' 800
פרשת ויקהל-פקודי - החודש חש"ו

שבת	השבת	השבת	השבת
17:12	18:25	19:05	ירושלים
17:29	18:26	19:03	תל-אביב
17:21	18:26	19:04	חיפה
17:30	18:26	19:05	באר שבע

מדור חדש
דברג גלי"ן 800

דבר ראש הישיבה

החודש

אנו עומדים להתחיל את החודש הראשון • וקוראים את פרשת החודש • פרשת ההתחדשות • זה הזמן להתחדש, להתחיל כל רגע מחדש כמו קטן שנולד!

אבל על היצר הטוב נאמר (שם) "ילד מסכן וחכם", ילד מלשון לידה, שבכל פעם הוא נולד מחדש, סוד ההתחדשות, כי צריכים תמיד להתחדש. רבנו הק' אמר על עצמו שבכל נשימה שהוא מוציא הוא מתחדש. אמנם רואים מכך את הגדולה של רבינו, כי אנחנו מתחדשים אחת לשבוע או יותר לפעמים פעם ביום וכו', ולהתחדש בכל נשימה רק הצדיק האמת יכול. ובכל זאת, הרי רבינו דרש גם מאיתנו להתחדש והזהיר ואמר שאסור להיות זקן.

ולכן אנו צריכים בכל פעם להתחדש ולהיות כתינוק שנולד, לחשוב כאילו מעולם עוד לא התפללתי שחרית, מנחה, ערבית, מעולם לא למדתי תורה וכו', וכך לגשת לכל מצווה ממש כילד קטן שרק התחיל! זה מצוי הרבה שמי שעובד את ה' במשך השנים נופל לזקנה ולעצלות ולרגילות, וצריכים לראות שלא ליפול לזקנה, ולהתחדש ע"י תפילה בהתלהבות, צעקה בתפילה וכו'.

סוד האפר והעפר

לפי מה שדיברנו מובן מדוע קוראים פרשת פרה לפני פרשת החודש, שבפרשת פרה מוזכרות גם בחינת האפר וגם בחינת העפר ("וְאָסַף אִישׁ טְהוֹר אֶת אֶפְרַי הַפֶּרָה", וְלָקַחוּ לְטֻמְאָה מֵעֵפֶר שֶׁרָפַת הַחֲטָאֹת"). בחינת האפר אין בו ממשות כלל, וכל המציאות של אפר מראה על העבר, נכון שהיה כאן מציאות כלשהי, אבל היא נשרפה, היא שייכת לעבר, לכן אפר פרה זה בחינת מוות. אבל לעפר יש כח המצמיח, למרות שמצד עצמו אין לו שום כח (ולכן בביטול חמץ אנו אומרים 'לבטל וליהוי כעפרא דארעא') בכל זאת מהעפר צומחים כל הדברים שבעולם.

והמעלה הגדולה של הפרה היא שהיא מאחדת את שתי הבחינות, אפר ועפר. בכל רגע ורגע יש לנו את בחינת "אפר" שהרי הרגע שחלף עבר ונגמר וכלה לגמרי, אמנם אנו מצרפים את ה"אפר" – שחלף ומת – לבחינת ה"עפר", שזו בחינת של התחדשות וצמיחה בכל רגע ורגע מחדש. וזו המעלה של הפרה האדומה.

לכן אנו קוראים את פרשת פרה לפני פרשת החודש, כי אנחנו מוכרחים את בחינת האפר והעפר בשביל להבין איך אנחנו זוכים להתחדשות.

יהי רצון שזנכה בזכות קריאת פרשת החודש להתחדשות תמידית וחיות פנימית אמיתית בכל מעשינו, ונזכה לגאולה הכללית והפרטית שהיא חידוש העולם כולו במהרה בימינו אמן.

מ ובא בליקוטי מוהר"ן (ח"ב תורה ה'), שבראש חודש ניסן, על ידי שעיר ראש חודש שהוא בחינת הקטורת, זוכים להתחדשות הרצון, ועל כן עיקר התחדשות הרצון הוא בניסן.

ואכן בימים אלו אנו קוראים את פרשת ההתחדשות שבתורה: "החודש הזה לכם ראש חודשים, ראשון הוא לכם" (שמות יב ב), ואנו עומדים בפתחו של חודש ניסן שהוא ראשית השנה הבאה עלינו לטובה. בימים אלו מתחזק הכח הנפשי של ההתחדשות, ולכן בימים אלו הכל חי ופורח ומתחדש, וזהו זמן האביב (אב ל"ב חודשי השנה), שהוא זמן של פריחה, צמיחה, גדילה וחיות חדשה בתוך הבריאה.

תלמד מהילדים!

ולכן השבת הזו היא זמן של התחדשות, להפסיק להיות זקן, להתחיל מחדש כמו ילד קטן. הרי המצווה הראשונה שה' נותן לישראל בראשית הווייתם לעם זו ההתחדשות, "החודש הזה לכם ראש חודשים". לפעמים צריכים להסתכל על ילדים קטנים איך הם קופצים, מתלכלכים בחול, רצים, מתחדשים בכל רגע, כי מכל דבר צריכים ללמוד לעבודת ה'. המילה ילד מלשון נולד, שהוא כל רגע כאילו נולד מחדש, וזאת עלינו ללמוד מהם וכך להתנהג.

אבל על-פי רוב אדם נוטה יותר להתנהג כזקן. היצר הרע מנסה להפיל כל יהודי לשינה בעבודת ה' ואז הוא מתנהג כמו זקן בלי שום התחדשות. אבל בלי התחדשות אין חיים, כי הקדוש ברוך הוא נותן לנו בכל רגע ורגע חיים חדשים שהם בעצם נביעה והתחדשות, ולכן צריכים להילחם ביצר שרוצה להפיל אותנו לשינה וחוסר התחדשות.

הילד מול הזקן

מובא בשם ר' לוי יצחק בנדר (בספר לויית חן) שמפרש את מה שמספר רבינו (במעשה מבעל תפילה) שהרוח סערה חטפה את התינוק, שרוצה לחסוף בעיקר את התינוק, היינו ימי הילדות וימי הבחורות, שהם בחינת כח ההתחדשות. כי הרוח סערה רוצה בכל כוחה לשבש את ההתחדשות ולמנוע מן האדם להתחדש. היצר הרע נקרא בספר משלי (ד, יג) "מלך זקן", כי הוא היפך ההתחדשות, ועל ידי שלוקח לאדם את ההתחדשות הוא נחלש ונופל לעבירות ומתייאש רחמנא ליצלן.

להזמנות: **02-6289761** / **052-7679638**
שביל חדש נפתח אל הלב
 ספרו החדש של הר"ח שמואל שטרן שליט"א

חינוך בתפיסה חיונית

האישום שאל השופט את המנהל: "ומה יש לך לומר להגנתך?". ענה הלה: "אדוני השופט, איני יודע על מה המהומה! כל הזמן הקוף היה קוף, התנהג כקוף, קיפץ כקוף, במשך שנה תמימה! וכי מה קרה שרק פעם אחת התנהג כבן אדם, מול מאות אלפי פעמים של התנהגות קופית, וכי מזה עושים עסק?". ענה לו השופט: "זו פעם אחת יותר מדי, שמוכיחה על הכל".

מהותך חיונית

זוהי עבודתו של היצר הרע, להוכיח לאדם שמקומו ומציאותו ברע.

זהו עצמו כוחו של היהודי, שעל אף כל הרע שהוא מוקף בו, כל התאוות, הכשלונות, המידות הרעות, הצרות ושאר מאפייני הגלות, הוא עדיין מחזיק את עצמו בהשי"ת ויודע ששם שורשו. עבודתו של היצר היא לדבק את הרע זה לזה ולעשות מהם מציאות אחת גדולה וקיימת שנראה שאין בלתה, וכשמגיע איזה טוב הוא נחוה כמקרה וכמציאות לא יציבה, לא אמיתית ולא קיימת. זהו שקר מוחלט, כי מציאותו ושורשו של היהודי הוא טוב.

לא מאמין עליך

ברוח דברים אלו, מסופר על אחד מגדולי המכונים שכאשר היה נכנס בבוקר לכיתתו היה מביט תחילה על כל אחד וחושב במעלותיו, ורק אז התחיל את היום. הוי אומר: אופן ההסתכלות שלי על המחונך כמציאות של טוב – תשפיע על כל חינוכו. אם כשבא לפני ההורה מעשה שלילי שביצע הילד, והסתכלות ההורה תהיה 'שוב הוא עם השטיות שלו', ובמילים אחרות "זה הילד, זוהי המציאות שלו – שלילית", טעינו ובגדול, כיוון שזה מה שנשדר בתת-מודע לילד – אתה בעיית (דפקט בייצור' בלע"ז), ואל דאגה: הוא כבר ידאג להצדיק זאת.

אך כשנשדר לו, "איך שהתנהגת אתמול זוהי ממש לא המציאות שלך, אני בהלם שזה קרה לך, על כל אחד הייתי מאמין אבל אתה?!..." הוא יתחיל להאמין בעצמו. נשלים את המלאכה כאשר נתפוס אותו על חם בהתנהגות טובה ונשדר שזו מהותו באמת.

ברור שקודם כל זו עבודה אישית אצלנו פנימה, מתוך אמונה עמוקה ואמיתית, תוך שינוי הסתכלות כשנדרש, אך אפשר גם לגייס לעניין זה את האמרה הידועה "האמנותי כי אדבר", שהאמונה מתחזקת על ידי הדיבור. נמנה את מעלותיו של הילד בכל הזדמנות תוך התבוננות תפיסתית על חוזקותיו, מה שיקנה לנו באמת תפיסה חיונית על הילד, וכך הלגלג ימשיך: הילד יהיה במצב חיובי, נראה את זה, זה יחזק אצלנו שוב את המבט החיובי וכן הלאה...

הוא הסתובב סביב לוח המודעות, בולע בשקיקה את כל מודעות ה"דרושים" הקיימות. את זה ניסיתי. זה ראיתי. זה לא בשבילי. הוא חורש בכל יום את כל מודעות הדרושים בעיתונים ולא מוצא את מבוקשו.

באחד הימים צדה את עינו מודעה קטנה: לבעלי כישורי במה, שכר נאה. נא להתקשר: 0512345678.

"נו, זה לא בשבילי, לא הייתי חזק בהצגות" הפטיר לעצמו, אך למעשה הוא מצא את עצמו מתקשר למספר, לא יודע אם משעמום או מייאוש... "בקשר למודעה בעיתון, אני מעוניין להתנסות" [ובתוך כך הוא חושב: אם אני מצליח להציג ולהישמע טוב למרות מצבי המדוכך, נראה לי שאני באמת מוכשר בהצגות...].

"בא נקבע פגישה" אמר הקול מהצד השני, "אבל בתנאי חשאיות". (וואו! זה נשמע מעניין!). לאחר שהוחתם על סודיות נסעו למשרד... גן החיות הלאומי. שם חיכה לו המנהל שהגדיר לו היטב את התפקיד, לאמר: בגן החיות הלך לעולמו הקוף בעל הזנב הארוך, קוף חדש עדיין אינו בנמצא, בשביל לא לאבד את המוניטין והגיוון, תפקידך יהיה למלא את מקומו. מובטח שכר נאה וגבוה, בונוסים וכו'. לאחר הצגת מבחן התקבל לעבודה.

כבר למחרת התייצב בחדר האחורי מאחורי הכלוב, ב-8:00 בבוקר לבש את פרוות הקוף ארוך הזנב, ולקול תרועת המבקרים קיפץ וקיפץ מפניה לפינה ומענף לענף, תוך שהוא מקלף בננות אחת אחר רעותה. בסוף היום הראשון חיכה לו המנהל בחדר תוך לחיצת יד אמיצה: "היית עשר! להתראות מחר".

כל השנה קוף!

כך הוא המשיך בעבודה המתגמלת למשך שנה, עד היום בו הסתבכו העניינים. הוא החל בפעולות, ההתלהבות מתרועות המבקרים הגבירו את הביצועים, והופ!! תנופה אחת מדי חזקה והוא נפל לכלוב הסמור, שם שכן אחר כבוד האריה האפריקאי המלכותי. האריה קם על רגליו בתנוחה מאיימת, ובאינסטינקט של יהודי צווח מיודעינו הקוף: "שמע ישראל", ולא הספיק לסיים עד ש... מכיוון האריה נשמע 'ה' אלוקינו ה' אחד..."

בקהל שעקב אחרי הדרמה השתררה דממת השתוממות... ולאחר מכן התחילו קריאות: רמאות, רמאות!... לא קוף ולא אריה, על מה שילמנו כסף? על תחפושות?!

העניינים התדרדרו במהירות עד כדי הפגנה מול משרד המנהל והתארגנות לתביעה ייצוגית נגד ההנהלה. ביום המשפט התייצבו הצדדים, ולאחר הקראת כתב

בית דין אזורי לדיני אמונות נתון מענה מקצועי ויעיל ע"י דיילים מומחים ומנוסים ב-3 שעות האב"ד

הגאון הרב שלמה סייסה שליט"א
הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א
(חורף ודין ראש שיבת תלמי נצח)

בית הדין פועל במסגרת חוק המברחת (חשבי"ח) לשיטת עניינים מסוימים על פי דין תורה שממנו נלקט צדק מלאי גורש.

בית הדין חותם לפשר בין הצדדים ביחוס טובה לעובדות רצון בעלי הדין.

כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שבתים, מדרות עיסקיות, גישור בין אדם לחבדו, תביעות נזיקין, היתרי עסקה, ערבות צוואה ע"י התלמה והתקן (במשלום עסק).

בית הדין לממונות

"נחלי המשפט"

← הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396 →

משתוקק ונוסף באמצע המדבר

את המקום יכל כל טמא לנפש להתנפל ולהתרפק על החול המיוחד שעליו שכן המשכן רגעים קודם לכן...

• • •

אבל אם זה כזה אור גבוה שלא נתפס בכלים שלנו, אז למה כאשר המשכן נבנה על מקום מסוים הוא היה אסור בכניסה לזרים? אם אני צודק שהאור ששרה במשכן היה אור שלאחר חטא העגל, אור שלא יכול להיתפס בכלים שלנו, למה אסרו עלי להיכנס לקודש הקדשים של המשכן כשהוא היה בנוי ועמד על מכוננו?

הו, זו הפואנטה.

נכון, האור הזה גבוה מאוד ולכן יכול להתלבש בכל המקומות הנמוכים, ולכן איננו משיגים בו כלום מאחר והוא גבוה כל כך. אבל משהו אחד יש: אם אנתנו מאוד רוצים, משתוקקים, כוספים, כמהים ועורגים לקדושת השם למרות שאנחנו שקועים עמוק בטינופת, אזי מתגלה אלינו הקדושה ובצורה הרבה יותר מיוחדת, כי זה אור גבוה מעל כל ההשפעות שיש בעולם, וכשהוא מתגלה ומורגש זה משהו משהו!

המשכן כולו היה עשוי מהשתוקקות וחיפוש של יהודים, כל יהודי חיפש בביתו אם נשאר לו זהב, כסף או נחושת, כשליבו דואב על שלפני חודשים ספורים הוא נתן מאותו כסף וזהב לייצור העגל, אך מיד הוא מתחזק ומסביר לליבו שבדיוק כך זה עובד, דווקא על ידי מה שקלקלנו והשחתנו – דרכו נתקן ונעלה אותו לקדושה! ויצא מזה משכן.

והמשכן הזה, שכולו מלא השתוקקות של יהודים לאור השם גם כשהם עמוק בחושך שאחרי העבירה, מצליח לגלות את האור הכי גדול שיש בעולם, כי כשאתה זועק "איה", אתה מגלה את שיא הקדושה.

אשריך!

(עפ"י ליקוטי הלכות גביית חוב מהיתומים הל' ג אות ז)

תה רוצה להיכנס לקודש הקדשים בעצמך? מסתבר שהיית מאוד רוצה, וגם אם לא – זה רק בגלל שזה נראה לך בלתי אפשרי אז מלכתחילה אתה לא משתוקק.

אז הנה, הפתעה:

לקודש הקדושים ממש – לא אכניס אותך, הרי על זה כתוב "והזר הקרב יומת", אבל אכניס אותך למקום בו עמד הארון לפני דקה, לפני דקה הוא היה קדוש בצורה נוראה שרק אהרן הכהן יכל להיכנס שמה, והנה אתה תיכנס! עשינו עסק?

המשכן נדד במשך ארבעים שנה בארבעים ושתים מסעות, ולאחר שיצא מהתחנה קדושתו של המקום נגזזה ונעלמה! אתה יכול לצאת לטיול במדבר סיני ועם מחקר ארכיאולוגי מקיף תוכל אולי לגלות את מקום חניית המשכן באחד המסעות ולערוך שם ארבעים ימי תפילה למי שיתרום 40X40, וכל זה כשאתה טמא מת מוחלט...

• • •

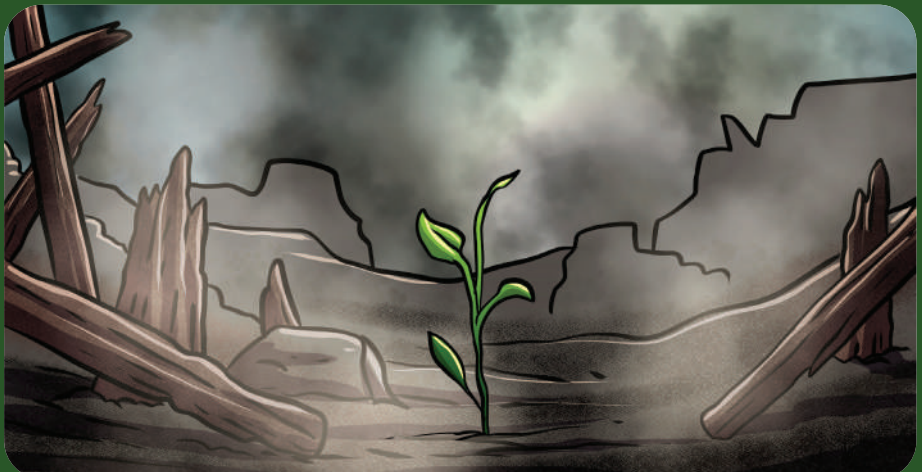
זה אומר בעצם שלמשכן, עם כל מעלתו האדירה, לא היה מקום קבוע ולא היתה בו התגלות הקדושה בצורה קבועה ויציבה.

אם לא היינו חוטאים בעגל היינו יכולים להיכנס לארץ ישראל ושם להקים את בית המקדש שקדושתו קדושת עולם, שגם היום מקומו קדוש. אבל חטאנו עוינו והרשענו, עשינו עגל מסכה, וכשאדם מתרחק מהשם הוא לא יכול לקבל את הקדושה באופן מגולה, כי הקדושה המגולה לא שורה על מקומות מטונפים וטמאים כמו עבודה זרה רח"ל.

אבל גם המקומות המגואלים צריכים חיות וניצוץ קדושה שתחיה אותם, ולשם כך מגיעה השפעה רמה ונישאה ביותר מבחינת "מאמר סתום", שמאחר והיא מוסתרת מאוד היא יכולה להגיע עד המקומות הנמוכים ולחיות גם אותם. מאחר וזו הקדושה ששרתה במשכן, הקדושה בו לא היתה גלויה; מיד לאחר שהמשכן עזב

לצעירי הצאן

לא רק אפר, גם עפר!

השבת הזו היא זמן של התחדשות, להפסיק להיות זקן, להתחיל מחדש כילד קטן. את פרשת החדש קוראים רק אחרי פרשת פרה, שהיא למדה אותנו שגם לאחר שהכל נעשה "אפר", הכל נשרף ונעלם, מצרפים אליו את בחינת ה"עפר" שהוא התקוה ומקור הצמיחה של הבריאה

מתוך מאמר ראש הישיבה

בחכמה ובאהבה

53 שנים לפטירת בבא חאקי זצ"ל • שב"ק כ"ה אדר תשפ"ג - כ"ה אדר-ב' תש"ל

בירכם הצדיק בנסיעה טובה ובטוחה וליווה אותם לכיוון הפתח.

האורחים יצעדו במהוסס, וכשראו שהרב נפרד מאיתם לשלום לא התאפק אברם ושאל במבוכה: "הרב קרא לנו, הרב לא רצה לומר לנו משהו?".

ניצל הצדיק את ההזדמנות ושאל את הבן: "לא היית רוצה לעשות משהו לטובת נשמת אביך עליו השלום?". הבן הנהן במרץ.

"ברצוני לבקש דבר קטן מאוד, שבאפשרותכם לקיים אותו והוא לא יפריע לכם מאום בעבודה, וברצוני שתבטיחו לי לקיים אותו".

"ומה הדבר הקטן?"

"רק קבלו על עצמכם ליטול את ידיכם לפני האוכל, זה הכל".

"זה הכל? בשמחה רבה, בעזרת השם נקפיד על כך ולעולם לא נעבור על כך", כך בני הזוג.

• • •

רק לאחר מספר שנים נודע למקורביו הרב כי אברם ומשפחתו חזרו בתשובה שלימה. לאחר שלא היו מסוגלים לעמוד בסתירה העמוקה של אכילת מאכלי נבלות וטרפות לאחר נטילת ידיים, הכשירו בני הזוג את מטבחם, וכך התקדמו ביהדותם עד שהפכו לגמרי את עורם.

"פשוט מאוד", ענה בבא חאקי לשאלתם של מקורביו מהו שורש העצה המופלאה – נטילת ידיים. "ראיתי שהם כל כך רחוקים מקדושה וטהרה, והחלטתי לזכות אותם במצוה עליה דרשו חז"ל "ההתקדשתם – אלו מים ראשונים", וקיויתי שקדושת המצווה תשפיע עליהם ותהפוך את עורם לקדושה"...

(מקור: הגר"מ אליהו בהספדו על בבא חאקי בתום השנה, הובא בספר "סידנא בבא חאקי")

ה

הלוויה היתה מכובדת. רבים מתושבי רמלה באו לחלוק כבוד לאיש הישר והתמים שהלך לעולמו, ואפילו אברם, הבן הבכור, הגיע במיוחד מפריז הרחוקה וחבש כיפה לכבוד המעמד.

לאחר ההלוויה הסבו האבלים לסעודת הבראה, אך כיפתו של אברם כבר לא היתה במקומה.

האחים ניסו להעיר לו בעדינות ולבקש שיכבד את המעמד ואת אבא, אך אברם הגיב באדישות, ויותר נכון – לא הגיב.

ממש לא היה נעים לשבת בבית האבלים בצורה כזו, כשרוב המנחמים פזלים לכיוון ראשו של האח הגדול שישב כשזקנו מגולח למשעי על כסא גיל ולא על הארץ כאחיו האבלים. רק קרובי המשפחה הוותיקים עוד זוכרים את הסיפור הכאוב על התרחקותו של אברם, שהסתיים במעברו לצרפת לגור שם עם אשתו, הרחוקה אף היא.

המולה נשמעה בפתח הבית, והאבלים התרגשו לראות את מרא-דאתרא בבא חאקי שהגיע לנחמם על פטירת אביהם, אותו הכיר מקרוב. בסתר ליבם חיכו האחים שזה יקרה; כעת יראה הרב את אחיהם הסורר שלא מוכן לחבוש את כיפתו ולו לשבעת ימי האבלות.

אך הצדיק מתעלם. הוא דיבר עם כולם ושאלם לעיסוקם ולמקום מגוריהם, ולפני צאתו אף הזמין את אברם ואת זוגתו לארוחת צהריים במעונו.

האחים נבוכו, לא הבינו את מעשי הרב, אך עד מהרה שכחו מכך.

• • •

הצדיק קיבל בכבוד גדול את הזוג שהגיע אל מעונו, הושיבם ליד שולחנו והחל להתעניין במצב שמירת השבת של בני הזוג. "אנחנו מתגוררים בפריז" התנצל אברם, "אנחנו עובדים קשות לפרנסתנו ורוב ההכנסות מגיעות מיום השבת". תצלינה אוזניים משמוע.

"ומה בדבר אוכל כשר?" שאל בבא חאקי.

"אין, אין באזור מגורנו דבר כזה" השיב אברם בקול בטוח.

"ומה בשאר ענייני הטהרה והיהדות?" שאל הרב בתקווה מוסתרת. "אין לנו מושג בדברים האלה, מי יכול לחשוב על דבר כזה בפריז?" השיב אברם בלי לחשוב פעמיים.

הרב כבש את אנקתו עמוק בליבו, המשיך למתוח את החיוך הרב על פניו ובאהבת ישראל עמוקה ציווה לרבנית להגיש את האוכל כשהוא רומז לה להגיש גם נטלה וספל לנטילת ידיים.

המסובים נטלו את ידיהם כדין, אכלו משפע טובו של המטבח המרוקאי העשיר, שבעו, ולאחר ברכת המזון

אחחת צהריים גולית. רבי יצחק אביחצירא

רבי יצחק אביחצירא זצ"ל, "בבא חאקי"

נולד: כ"ג אלול תרנ"ה, בעיר ריסאני שבמחוז תאפילאלת, מרוקו.

לאביו רבי מסעוד אביחצירא, בנו של אביר יעקב.

מרא דאתרא: בשנת תש"ח עלה לארץ הקודש, ולאחר זמן התמנה לרב הערים רמלה-לוד.

בקרובי אקדש: בחזרתו מביקורו אצל אחיו "בבא-סאלי" בנתיבות נספה בתאונת דרכים.

נפטר: כבן 75.

כשנודע לו שאחד מתלמידיו ממרוקו מזדמן לרמלה פעמים רבות ולא מגיע לבקר שולח את בני משפחתו לקוראו. הלה הגיע והתנצל בחשש: "כיום איני חובש כיפה", רח"ל, "ולכן התביישתי לבוא לבקר". השיב הצדיק: "בפעמים הבאות, אם אין לך כיפה, היכנס, בקש כיפה, חבוש אותה וכך לא תתבייש". הלה התרגש מהעדינות והרגישות וכיום הוא ומשפחתו שותופי צ"ל!

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מפואר

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לציון

LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באומן

שוב היה מעשה במחבר ספר שהגיע אל הגאון הרוגוטשובי, שהיה ידוע בחריפות לשונו ובכך שלא נשא פנים לאדם.

הגאון פתח את הספר, ותיכף בדף הראשון השמיע גניחת התפעלות והשתאות. הנוכחים לא הבינו על מה הוא מתפעל בעוד הדף הראשון הוא ריק לגמרי, אך מפני כבודו של הגאון החרישו. הגאון המשיך לדפדף בספר כשכולו מלא התפעלות.

לאחר שגמר את העיון בספר שאלו המחבר: מה ראה כבודו להתפעל מהדף הראשון, הריק? ענהו הגאון בחריפות: מהדף הראשון התפעלתי על כי בית-החרושת הצליח לייצר דף לבן ונאה מסמרטוטים בלים. מהדף השני ואילך התפעלתי על כי הצליחו לייצר סמרטוטים מדפים נאים וחלקים...

עם הגיע מחבר ספר אל הגאון רבי אייזל חריף לבקש הסכמה. הגאון עבר על הפירוש ונתכרמו פניו: החיבור היה מלא בדרשות של דופי ללא טעם וריח, והיו בהם שאף נגעו בכעין אפיקורסות רח"ל.

הרים הגאון את קולו: "לך מכאן מהרה, שאם לא כן תולין אותך הרבנית אל בית השחיטה..."

הלה נבהל מהנימה החריפה והמאיימת, ורבי אייזל הסביר: "בשבוע שעבר היה כאן תרגול שעלה על שולחני וטינף את גמרתי ברגליו, הרבנית כעסה עליו ושילחה אותו אל השוחט. עתה שוה בנפשך: אם התרגול שהכתים רק כרך-גמרא אחד – כך עלתה לו, אתה שטינפת בפירושוך את הש"ס כולו – על אחת כמה וכמה..."

...

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

"אבא שולחן ערוך"

לו ייסורים וקושי רב. אני זוכר שכמה ימים לפני פטירתו, כשלא היה אפשרי להניח כובע לראשו, הוא עצם את עיניו, התרכז כמה דקות והכין את עצמו לקראת הברכה, ורק אז בירך בכוונה."

כמה שנים לאחר פטירת אשתו של רבי אלעזר מנדל הוא עבר לגור בבית אבות, אך מעולם לא אכל את האוכל שנתנו שם, מלבד לחם וירקות וכדו'. הכל היו בני משפחתו מבשלים לו. "לעת זקנותו בבית

על כל קוץ ות. ראמ"מ בעריכת כפרות

האבות" מספר הבן בהתרגשות, "כשהיה במצב מוגבל בתנועותיו ולא יכול היה להסתיר היטב את עצמו, או אז ראו עליו כולם את עבודתו ואת הקפדתו על כל קוצו של י"ד בשולחן ערוך.

"בחודשים הראשונים" מתאר ר' אברהם חיים, "נלחמו איתו בבית האבות בעניין שעות האוכל, כי עד שהוא סיים את תפילת שחרית כבר עברה חלפה שעת האוכל... עד שלבסוף מנהל המקום צעק על העובדים שלו ואמר: 'רבי אלעזר מנדל הוא הקמיע שלנו, בכל שעה שמגיע יש להגיש לו לחדרו את האוכל!'"

(מגזין "ניצוץ" טבת תשע"ה. רבי אלעזר מנחם מנדל נפטר בכ"ו אדר תשס"ב)

אבא זצ"ל [הרה"ח רבי אלעזר מנחם

מנדל קוסטנטינר], הסתיר את עצמו אפילו מאתנו, ילדיו, מספר בנו הר"ר אברהם חיים. "עבודת ה' היחידה שראינו אצלו בכל צעד ושעל היא 'אבא שולחן ערוך': אבא היה מדקדק בהלכה בקוצו של י"ד, והיה מדקדק בכל מעשיו והנהגותיו, אפילו הקלות ביותר. כך נהג עד יומו האחרון.

"דוגמא לדבר הייתה בשעת אכילתו, ומה היה האוכל של אבא?

פת במלח ממש, אך הוא לא נטל את ידיו לפני שהיו על השולחן סכין ומלח, ורק אז ניגש לעבודת ה'נטילת ידיים' ובברכה בכוונה בכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. הנטילה והברכה ארכו לו לפחות עשר דקות! וכך גם הברכה על הלחם. אכילתו ארכה דקות ספורות, אך הברכות וברכת המזון ארכו אצלו ככל כפליים מזמן הסעודה.

"אבא מעולם לא בירך ברכה כשלא היה כובע חבוש לראשו ומעיל עליון לגופו. תמיד היה אומר: 'אני עכשיו נותן תודה למלך, צריך להיראות כפי שניגשים ממש לפני מלך'. אף בימי מחלתו כשהיה מרותק למיטתו לא הכניס דבר לפיו קודם שחבש כובע, אף כשהדבר גרם

כתגם השבוע

מתוך טוב מכיר את היתרונות והחולשות של חניכו

מתוך הספר 'פיקודן משימים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שמרן שליט"א

הצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

הצלחת משפחת אוקן

הצלחת משפחת שרון

הצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

לדמותו של כותב המכתבים

לימים עלה רבי נתן ב"ר יהודה לארץ ישראל והתיישב בטבריה. לא קלים היו חייו בארץ הקדושה הנקנית בייסורים. במכתביו מאותה תקופה, ששיגר לידינו בצפת, הוא מספר להם על תלאותיו, אולם, תוך כדי כך הוא מביע את השמחה העמוקה שהוא חש בעת לימודו בספרי רבינו הקדוש ומוהרנ"ת:

"תאמינו לי, שבשעת הלימוד ישבתי בגן עדן. וה' יתברך ייתן שיהיה זה הגן עדן שלנו"...

כמו כן הוא מעודד אותם לעסוק בספרים קדושים אלו הממתקים את מרירות העולם הזה.

התגלתה אחרי שנים ארוכות. מצבת רבי נתן בן רבי יהודה בטבריה

גם מארץ ישראל עשה רבי נתן ב"ר יהודה את דרכו לקיבוץ הקדוש בראש השנה באומן. לאחר תלאות רבות הגיע לצינונו של הרבי אליו כלתה נפשו, ומשם הוא כותב: "ברוך ה', היה לנו ראש השנה טוב מאד, וקיבוץ גדול עד מאוד, וצעקות ושועות ואנחות והרהורי תשובה היו על ציון רבינו ז"ל הרבה, ובוודאי עלו השמימה, ורבינו ז"ל יבנה מהם בנינים נפלאים ונוראים" – – –

המצבה נתגלתה

כל מכתב שהגיע ממנו, הצית בקרב חסידי ברסלב את חדשה של התקרבות לרבינו ולתורתו. עד היום נקראים מכתביו הלוהטים בצימאון על ידי כל מבקשי ה'. בשנת תרמ"ד השיב את נשמתו הטהורה ליוצרה ונטמן בטבריה. מצבת קבורתו נעלמה מן העין בעשרות השנים האחרונות, וכמו כן נשכח תאריך פטירתו. בהשגחה עליונה התגלתה לפני כמה שנים מצבתו ועליה הכיתוב: "פ"ג החסיד מו"ר ר' נתן ב"ר יהודא מבראסליב כ"ו אדר ש' (=שנת) תרמ"ד".

למכתב שהגיע ממנו הצית בקרב חסידי ברסלב את חדשה של התקרבות לרבינו ולתורתו. עד היום נקראים מכתביו הלוהטים בצימאון על ידי כל מבקשי ה', אך רק לפני מספר שנים התגלה קברו בנס בעיר טבריה בבית הקברות העתיק.

שלהבת האמונה

השבוע חל היארצייט של רבי נתן ב"ר יהודה, מי שהיה מגדולי תלמידי מוהרנ"ת ועוד בשחר נעוריו זכה להסתופף בצל-קדשו. באותם ימים התמסר, יחד עם עוד כמה נערים, למלאכת הדפסת הספר "ליקוטי תפילות" בדפוס שהיה בבית מוהרנ"ת. לשם כך הם נסעו מחוץ למדינה, רכשו אותיות עופרת, ושקדו חודשים ארוכים על סידורם עד שראו הספרים אור באביב של שנת תקפ"ב.

אש שלהבת האמונה ברבינו הקדוש, שניצתה בקרבו בהיותו במחיצת מוהרנ"ת, הלכה ויקדה בו כל ימי חייו והבעירה את כל סובביו.

בהגיעו לגיל גיוס לצבא נמלט לעיר יאסי שברומניה כדי להפטר מחובה זו. רבו מוהרנ"ת, שידע את מעלתו וכח השפעתו ותלה בו תקוות גדולות, הצטער על נדידתו למרחקים.

באחד הימים הגיע ליאסי החסיד הגדול רבי נחמן מטולטשין, בשליחות מוהרנ"ת, להדפיס את הספר 'ליקוטי הלכות'. באותה הזדמנות שידך לרבי נתן ב"ר יהודה בת-טובים מכפר סמוך ליאסי, אף התנה עם אבי הכלה, שיהיה סמוך על שולחנו מספר שנים.

כשחזר רבי נחמן וסיפר על כך למוהרנ"ת, שמח מאד, אך עם זאת לא הסתיר את קפידתו: "מוח כמו של ר' נתן הושבת בכפר קטן למשך תקופה ארוכה כל כך? אילו היה יושב בעיר גדולה, ביאסי למשל, היה מקרב נפשות רבות לעבודת ה' בדרך רבינו!"

ממתיקים את המרירות

מפעם לפעם היה רבי נתן ב"ר יהודה מגיע לאומן כדי להשתטח על ציון רבינו ולשהות במחיצת מוהרנ"ת. גם בחודש טבת שנת תר"ה, האחרון לחי מוהרנ"ת, זכה להיות במחיצתו ולשאוב ממעינותיו.

על אותה תקופה הוא כותב: "כך שמעתי ממורנו הרב רבי נתן זצ"ל קודם הסתלקותו הקדוש והטהור, וכך אמר בלשונו הקדוש: 'ברוך ה', יש לנו מעתה שלש הלכות מבוררות: על ראש השנה צריך לנסוע לאומן, ושולחן ערוך צריך ללמוד, והתבודדות צריכים בכל יום'."

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

מוקד הזמנות:
1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטון שליט"א

אצלכם בבית